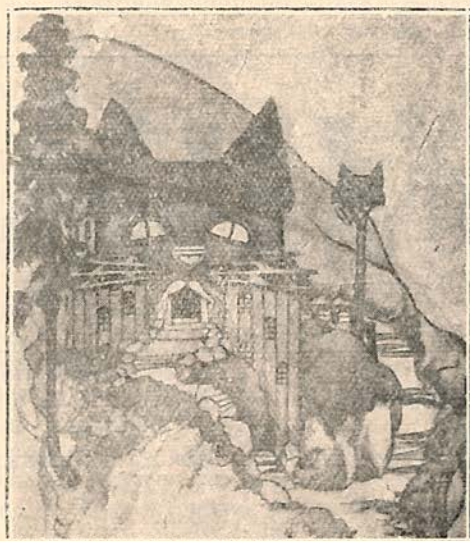

Кой ли живѣе въ този страшенъ замъкъ?

— Навѣрно нѣкоя самодива! — си говорѣли котацитъ и коткитѣ... или пъкъ нѣкой магьосникъ!..

— Не, — тълкували мишкитѣ, — тамъ навѣрно живѣе дивиятъ сибирски котакъ, който не дава мира на нашитѣ котки... Ето защо тѣ избѣгватъ съ подвити опашки.

— Азъ вѣрвамъ, — казалъ еднажъ единъ старъ плѣхъ, който билъ изгризаль въ нѣкоя си библиотека 16 тома подвързани книги, — азъ вѣрвамъ, че тамъ живѣе оня котакъ, за който се разказва въ приказкитѣ; тамъ живѣе вълшебниятъ котакъ, обутъ въ ботуши!..

II.

Никой не се явявалъ на прага на замъка, нито минавалъ до него по обрасналата въ трѣва пжтека. А между това, всѣка нощъ очитѣ на котака се запалвали съ зеленъ пламъкъ, и страшенъ пламъкъ се раздавалъ изъ отворенитѣ котешки уста...

О, това било ужасно, това било страшно до полуда!..